

til anvendelse på overdragelser, hvor endeligt skøde anmeldes til tinglysning den 1. april 1949 eller senere, dog at bestemmelserne i § 8, nr. 4 ikke kommer til anvendelse, hvor der forinden den 1. april 1949 er truffet bindende aftale om vederlagets størrelse.

### § 19.

Finansministeren bemyndiges til at lade lov nr. 202 af 20. maj 1933 om grundstigningsskyld med de af nærværende lov følgende ændringer optrykke og bekendtgøre som lov om grundstigningsskyld.

## Bemærkninger til lovforslaget

I rigsdagssamlingen 1946—47 blev der forelagt et forslag til lov om ændring i lov om grundstigningsskyld (nr. 202 af 20. maj 1933). De ved dette lovforslag foreslåede ændringer i og tilføjelser til grundstigningsskyldsloven gik i det store og hele alene ud på at fjerne rent tekniske mangler ved loven, der ved dennes anvendelse har vist sig at være til stede, navnlig derved, at virkningerne af loven ikke i tilstrækkelig grad har svaret til, hvad der var tilsigtet med loven.

Dette lovforslag blev ikke gennemført i rigsdagssamlingen 1946—47.

I rigsdagssamlingen 1947—48 foresloges påny de samme tekniske forbedringer. Sine steder var der føjet nyt til og foretaget mindre omredigeringer af teksten; men ingen af disse ændringer var af principiel eller indgribende karakter, bortset fra dem, der var en følge af de nedenfor nævnte nye bestemmelser.

Det væsentlige nye i det i rigsdagssamlingen 1947—48 fremsatte lovforslag bestod i, at afgiften foresloges taget af hele værdistigningen (bortset fra grundbeløbstillæggene) mod hidtil af halvdelen samtidig med, at grundbeløbstillæggene (der virker som afgiftsfri fradrag i værdistigningen), foresloges betydeligt beskåret. Dette lovforslag nåede ikke at blive gennemført i rigsdagssamlingen 1947—48.

Nærværende lovforslag svarer til det i rigsdagssamlingen 1947—48 forelagte forslag bortset fra, at der i dette er foretaget enkelte mindre ændringer, der ikke er af principiel karakter.

De skatter, som hviler på de faste ejendomme og som en periodisk forfaldende afgift udredes af den til enhver tid værende

ejer, er ejendomsskyld, grundskyld og grundstigningsskyld. Ejendomsskylden svares stort set af bygningsværdien, grundskylden af grundværdien, medens grundstigningsskylden svares af den siden nulpunktvurderingen i 1932 (i nogle tilfælde 1933) skete stigning i grundværdien, eller om man vil: af den del af grundværdien, der er opstået siden dette tidspunkt. Da grundværdistigningen altså er en del af grundværdien, svares der foruden grundstigningsskyld også almindelig grundskyld af grundværdistigningen. Det skal herved bemærkes, at grundskylden (i modsætning til grundstigningsskylden) ved ansættelsen af grundværdien tages i betragtning i det omfang, hvori den påvirker salgsværdien.

Efter den nugældende lov svares grundstigningsskylden med 2 pct. halvårlig (4 pct. årlig) af halvdelen af den afgiftspligtige del af værdistigningen. Som ovenfor nævnt foreslås det, at afgiften fremtidig skal svares af hele den afgiftspligtige del af værdistigningen (jfr. lovforslagets § 2).

Det synes rimeligt, at hele værdistigningen (bortset fra grundbeløbstillæggene, der har deres egen begrundelse, jfr. nedenfor) gennem grundstigningsskylden forrentes til det offentlige. Det må herved erindres, at den værdistigning, der skyldes private grundforbedringer, gennem det fradrag i grundværdien, der gives for sådanne forbedringer, holdes udenfor beskatningen.

Men navnlig skal det fremhæves, at ved en sådan gennemført grundstigningsskyld i forbindelse med de også i det tidligere lovforslag indeholdte regler, der skal sikre, at værdistigningen (den afgiftspligtige del af samme) afkortes i den ved grundsalget aftalte købesum (jfr. lovforslagets § 8 og